

J.nr. M 3034-0126

Den 11. april 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 10 vedrørende L 2 - forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Producentansvar for elektronikskrot) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 6. april 2005.

Spørgsmål nr. 10:

Ministeren bedes oversende en redegørelse for betydningen af kommunalfuldmagten i relation til lovforslaget, herunder forslagens betydning for kommunernes adgang til at drive behandlingsanlæg for elskrot.

Svar:

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har oplyst, at almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse (de såkaldte kommunalfuldmagtsregler) alene finder anvendelse i tilfælde, hvor den skrevne lovgivning ikke regulerer – dvs. enten hjemler eller udelukker – kommunernes mulighed for at påtage sig opgaver. Vurderingen af, om den skrevne lovgivning indeholder en regulering af kommunernes mulighed for at drive behandlingsanlæg for elskrot, skal foretages af ressortministeriet, dvs. Miljøministeriet.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at lovforslag L 2 entydigt gør op med kommunernes mulighed for at drive behandlingsvirksomhed for elskrot, da lovforslaget er en implementering af elskrotdirektivet, som i artikel 8 og 9 pålægger medlemsstaterne at sikre, at producenterne sørger for finansiering af indsamling, behandling, nyttiggørelse og miljørigtig bortskaffelse af elskrot. Efter lovforslagets § 9 j skal producenter og importører for egen regning foranstalte tilbagebetaling samt genanvendelse eller særlig håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, som er markedsført af producenten eller importøren efter 31. december 2005. Der eksisterer således ikke længere en kommunal opgave, og det er på den baggrund Miljøstyrelsens vurdering, at kommunerne ikke efter lovens ikrafttræden kan drive virksomhed, som behandler elskrot.